

بانوی نمونه‌ی اسلام

کتاب آسمانی ما، قرآن مجید، آن‌گاه که پیرامون الگوها سخن می‌گوید از میان زنان بزرگ و پاک دامن که نام آنان بر تارک اعصار می‌درخشد، از دو زن نام می‌برد:

۱. آسیه، همسر فرعون؛

۲. مریم، مادر حضرت مسیح علیه السلام

آسیه به پیامبر زمان خود، حضرت موسی ایمان آورد و به کاخ فرعون و زرق و برق آن پشت پا زد. حاضر شد که بر چوبه‌ی دار آویخته شود و دست از ایمان خود بر ندارد؛ چنان که می‌فرماید:

﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۱)

«خداوند برای کسانی که ایمان آورده‌اند، همسر فرعون را به عنوان نمونه معرفی می‌کند. آن‌گاه که گفت: پروردگارا برای من نزد خودت خانه‌ای در بهشت بنا کن و مرا از شرّ فرعون و کار او نجات ده و مرا از ستم کاران رهایی بخش».

قرآن کریم، حضرت مریم را نیز الگو و سرور زنان معرفی می‌کند و می‌فرماید:

﴿وَمَرْيَمُ ابْنَةَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا مِنَ الْقَانِتِينَ﴾ (۲)

«خداوند به عنوان نمونه از زنان با ایمان، مریم را یادآور می‌شود؛ همان که دامان

۱. سوره‌ی تحریم، آیه‌ی ۱۱.

۲. سوره‌ی تحریم، آیه‌ی ۱۲.

خود را پاک نگه داشت. پس ما از روح خود در او دمیدیم. او کلمات پروردگار خود و کتاب‌های او را تصدیق نمود و از پرهیزکاران و عابدان دوران خود بود.»

اگر این دو بانوی بزرگ از امت‌های پیشین به عنوان الگو معرفی شده‌اند، رسول خدا دخت گرامی خود، زهرای عزیز را به عنوان الگوی برتر و سرور زنان جهان در همه‌ی دوران‌ها معرفی کرد و فرمود: «فاطمه سیده نساء العالمین؛ فاطمه سرور زنان جهان است.»

فضایل زهرای اطهر را باید در قرآن و سخنان پدر بزرگوار او جست و جو کرد. ما در این پیام، به گوشه‌هایی از فضایل و مناقب او در کتاب خدا اشاره می‌کنیم:

۱. زهرای مرضیه یکی از آن پنج تن بود که در «مباهله» حاضر شد و پیامبر ﷺ هیچ زنی را با خود به صحنه‌ی مباهله نبرد و این حاکی از آن است که در آن زمان، از زنان مهاجر و انصار، زنی که به پایهی او در فضایل و مناقب برسد، نبوده است. و قرآن به پیامبر ﷺ دستور می‌دهد که فرزندان و زنان خود را به میدان مباهله ببرد؛

چنان که می‌فرماید:

﴿قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾^(۱)

به اتفاق مفسران، مقصود از «نساءنا» زهرای اطهر ﷺ است.

۲. دخت گرامی پیامبر ﷺ مصداق روشن «ذوی القربی» است که خدا به پرداخت حقوق او امر کرده، و فرموده است: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ﴾^(۲)؛ «حق نزدیکان خود را پرداز.»

۳. زهرای اطهر دخت گرامی پیامبر ﷺ مظهر خیر کثیر است که نسل رسول خدا به وسیله‌ی او استمرار یافته است؛ چنان که می‌فرماید: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾^(۳).

شگفت این جاست با این که اموی‌ها و عباسی‌ها به نسلکشی فرزندان زهرای اطهر پرداختند، اما به قول فخر رازی در تفسیر سوره‌ی کوثر، جهان را فرزندان زهرا فرا گرفته‌اند و این یکی از معجزات پیامبر است.

۴. در عظمت زهرا و همسر و

۱. سوره‌ی نساء، آیه‌ی ۶۱.

۲. سوره‌ی اسراء، آیه‌ی ۴۶.

۳. سوره‌ی کوثر، آیه‌ی ۱.

فرزندان او همین بس که سوره‌ی «هل آتی» در حق آنان نازل شد. چه مقامی بالاتر از این که قرآن آنها را این چنین می‌ستاید:

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ
مَشْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا* إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ
لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكْرًا﴾. (۱)

«خوراکی را که خود بدان نیازمندند به بیچاره و یتیم و اسیر می‌دهند و می‌گویند: ما تنها برای رضای خدا شما را غذا می‌دهیم و از شما پاداش و سپاسی نمی‌خواهیم».

این آیات، گوشه‌ای از مقامات این بانوی بزرگ را معرفی می‌کند. در این مورد آیات دیگری نیز هست که فعلاً مجال بازگویی آنها نیست.

در این ایام که مصادف با شهادت آن بانوی بزرگ است، شیفتگان آل عبا به سوگ زهرا علیها السلام می‌نشینند و در بزرگداشت او شرکت می‌کنند و از زندگی اندوه‌بار آن بانوی بزرگ یاد می‌کنند و این که چگونه امت، توانایی حفظ این گوهر تابناک و این درّ گرانمایه را پس از پیامبر صلی الله علیه و آله نداشت و او با دلی پر اندوه و تنی خسته، رخت از

جهان بر بست و امیرمؤمنان علیه السلام به هنگام خاک سپاری پیکر آن بانوی جهانیان، سخنانی به زبان آورد و با رسول خدا صلی الله علیه و آله چنین گفت و گو نمود:

«سلام و درود من بر توی ای رسول خدا! امانتی که به من سپرده بودی باز گردانده شد و چیز گران‌بهایی که پیش من گرو گذارده بودی، باز پس گرفته شد.

دختر گرامی‌ات با دلی پر اندوه به نزد تو می‌آید و از ستمی که بر او رفته است سخن نمی‌گوید، مگر این که با اصرار از او بخواهی تا او حوادث تلخ و رویدادهای جانکاه رابه تو گزارش دهد»

من در این جا سخن را کوتاه می‌کنم. امید است همشهریان عزیز که پیوسته مشعل داران راه ولایت بوده و هستند، پیوسته از این سنگر هدایت دفاع کرده و دست دزدان عقیده و ایمان را کوتاه کنند و شعار آنان این باشد:

«اللَّهُمَّ أَحْيِنَا حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمِتْنَا مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عليهم السلام».

۱. سوره‌ی انسان، آیه‌ی ۸ و ۹.